

PO CESTE O CESTE

Lukáš 9,51-56: ⁵¹ Keď sa približovali dni Jeho povýšenia, obrátil sa tvárou k Jeruzalemu, že pôjde tam. ⁵² A poslal pred sebou poslov. Tí sa vydali na cestu a prišli do samaritánskej dediny, aby Mu pripravili (prístrešie). ⁵³ Ale (tam) Ho neprijali, lebo tvárou bol obrátený k Jeruzalemu, aby šiel tam. ⁵⁴ Keď to videli učeníci Jakub a Ján, opýtali sa: Chceš, aby sme povedali: Nech zostúpi oheň z neba a zničí ich ako urobil Eliáš? ⁵⁵ Ale On sa obrátil a pokarhal ich: Neviete, čieho ste ducha; ⁵⁶ lebo Syn človeka neprišiel zatradiť ľudské duše, ale zachrániť. A odišli do inej dediny.

Kam ste naposledy cestovali? Možno to bola pár minútová cesta autom, možno to bola už dlhšia a namáhavejšia cesta z práce, zo služobnej cesty alebo zo školy. Alebo ste absolvovali návštevu rodiny, ktorá býva niekde na opačnom konci republiky. **Či chceme alebo nie, cesty podstupujeme celý náš život.** Či už sú kratšie alebo dlhšie, smutné alebo radostné. A cestou môžeme nazvať ľudský život ako taký. Napriek tomu, že sú cesty v našom živote rozdielne, majú rôzne trvanie, zažívame pri nich iné pocity, každá je predsa v niečom rovnaká. Má svoj začiatok a má svoj cieľ.

S motívom cesty sa môžeme v Biblii stretnúť naozaj mnohokrát. Už v Starej zmluve čítame o ceste, ktorú podstúpil Abrahám, Mojžiš či celý vyvolený izraelský ľud. S námetom cesty prichádza aj evanjelista Lukáš. **Ježiš Kristus je na ceste na pravicu Božiu. Je to cesta s nesmierne slávnym cieľom, kedy bude Kristus povýšený a uvítaný v nebi.** Avšak napriek veľkolepému cieľu táto cesta vedie cez neopísateľné utrpenie, bolesť, potupu, až na kríž. Ježiš Kristus podstupuje Bohom predurčenú cestu ako služobník, ktorý na seba berie hriechy celého sveta. Aj tie naše.

V dnešnom Božom slove sme čítali hneď v úvode, že Ježiš sa „obrátil tvárou k Jeruzalemu“. Toto slovné spojenie nadväzuje na slová proroka Izaiáša (50,6-7), ktorý hovorí o poslušnosti a vernosti služobníka Hospodinovho: „**Telo som si nastavil tým, ktorí ma bili, a líca tým, ktorí mi trhali bradu; tvár som si neukryl pred potupou a slinou. Ale Hospodin, Pán mi je na pomoci, preto som nevyšiel na posmech; preto som si zatvrdil tvár ako kmeň a vedel som, že nebudem zahanbený.**“ A tak aj Ježiš, hoci je ešte len na začiatku svojej cesty z Galiley do Jeruzalema, kráča rozhodne, ako ten najdokonalejší Boží služobník, v ústrety svojmu utrpeniu, prijímajúc, čo Ho čaká a dúfajúc v Božiu pomoc. Pán Ježiš prichádza zachrániť človeka, prichádza zachrániť každého jedného z nás. Napriek našej hriešnosti a nehodnosti sa vydáva na cestu vystlanú posmechom, urážkami, bolesťou... a nakoniec odmietnutím.

Ako sa dozvedáme z evanjelia, cesta do Jeruzalema, ktorou sa Pán Ježiš vybral, viedla **cez Samáriu**. No obyvatelia Samárie Ježiša nechcú prijať, kvôli dávnomu a stále pretrvávajúcemu sporu. Samaritáni boli totiž tiež židovského pôvodu, ale pomešali sa s pohanmi a prijali od nich rozličné zvyky. Okrem toho si vybudovali na hore Gerazim vlastný chrám, v ktorom uctievali Boha a prestali chodiť do jeruzalemského chrámu. A práve na tomto sa pohoršoval každý pravoverný Žid, ktorý uznával len jednu pravú svätyniu, a to v Jeruzaleme. Židia nemali radi Samaritánov a Samaritáni zase Židov.

A tak **sa aj Ježiš kvôli predsudkom stáva nevítanou osobou.** Obyvatelia Samárie ho odmietajú, netušiac, že Ježiš ide do Jeruzalema, aby tam bol ukrižovaný a zomrel aj za ich hriechy, pre ich vykúpenie, ako aj za hriechy a vykúpenie celého sveta. Pre samaritánov bol Ježiš len bežný tuctový žid, pred ktorým bez ďalších otázok zavreli dvere.

Aké drzé a opovážlivé je toto odmietnutie! To sa naozaj nenašlo pre Božieho Syna ani jedno jediné miesto?! Opakuje sa podobná situácia ako keď Mária s Jozefom hľadali nocľah v hostinci, kde by sa Ježiš narodil. No nebolo miesta. A teraz pre Ježiša niet miesta ani vtedy, keď ide na smrť.

Láska. Večná a nekonečná Božia láska k nám ľuďom, ktorá ide vykonať dielo spásy, ktorá zachraňuje celý svet, búra múry hriechu, rozháňa hmlu neistoty, zapaluje svetlo nádeje a ukazuje cestu do večnosti, táto láska je odmietnutá. Niet pre ňu miesta.

No čo je ešte omnoho smutnejšie? Že **podobná situácia nie je prekonaná ani dnes**, po toľkom čase, po vyše 2000 rokoch. **Stále pre Pána Ježiša nie je v tomto svete miesto.** Mnohokrát nie je preňho miesto ani v našich životoch. Stále ostávajú zatvorené dvere v niektorých zákutiach našich sŕdc. Niektoré rany si napriek ich vážnosti nechceme nechať obviazať a vyliečiť. Príliš to bolí. Nechceme sa úplne odhaliť a ostať bezbrannými vo svojej slabosti a nahote, naše rany radšej prikrývame – pred blízkymi, aj pred Bohom. Nie je to snád' tak i s nami? Ale inak sa ošetriť nedajú!

Pán Ježiš je napriek tomu tu so svojou milosťou. Ponúka smrti sám seba namiesto nás. Ponúka nám nový začiatok, odpustenie hriechov a celkom nový život. Nový život, ktorý má pod Kristovým vedením jasný cieľ – nebeské kráľovstvo.

Pán Boh má záujem o mňa i o teba. Zachraňuje moju, aj tvoju dušu. Prichádza a dobrovoľne a z lásky podstupuje cestu utrpenia, ktorá mala patriť nám. Umiera namiesto nás, aby sme my mohli žiť. Napriek neustálemu odmietaniu, zachraňuje.

Ako reagujeme my, ľudia na odmietnutie? Na situácie keď sme odmietnutí my sami, alebo niekto z našich blízkych? V Božom slove sme počuli ako reagovali horliví „synovia hromu“ Jakub a Ján na odmietnutie Ježiša. Temperamentne s rozhorčením a hnevom: **„Chceš, aby sme povedali: Nech zostúpi oheň z neba a zničí ich ako urobil Eliáš?“** Ved' keď Pán Boh vypočul Eliáša, o čo skôr vypočuje vlastného Syna?

Ježiš sa ale nestotožňuje s ich názorom a namiesto súhlasu ich karhá. No nie preto, že by nebolo v Jeho moci vykonať to, čo navrhovali učeníci ale preto, lebo sa to totálne a radikálne rozchádza s Jeho poslaním. **Pán Ježiš neprišiel ľudské duše zatradiť, ale zachrániť.** Nie nenávidieť ale bezhranične a nekonečne milovať. Nie vracať údery a vyžívať sa v pomste ale odpúšťať.

Reakcia učeníkov je sčasti pre nás zrkadlom. Zrkadlom, kde vidíme to, ako aj my často upadáme do vlastného hnevu. Vtedy ľahko zabúdame na dobrotu a pochopenie pre iných. Ocítame sa v pokušení vziať veci mocne do svojich rúk a vybaviť ich rýchlo, účinne, razantne, bez zbytočného otáľania, presne tak, ako chceme. Áno, život človeku prináša aj také chvíle, kedy vybuchne a nekontroluje sa. Z nášho správania a uvažovania sa vtedy vytratí akákoľvek jemnosť, empatia či slušnosť. Nahnevanému človeku neprichádzajú na um žiadne láskavé slová, ale naopak, slová zaváňajúce odplatou, pomstou: Ako ti to mohli urobiť? Ukáž im, kto si! Nedaj sa! Vráť im to aj s úrokmi! Ved' si to zaslúžia!

Čo by na to asi povedal Pán Ježiš? Pravdepodobne by k nám prehovoril slovami, ktoré povedal aj svojim učeníkom: **„Neviete, čieho ste ducha; lebo Syn človeka neprišiel zatradiť ľudské duše, ale zachrániť.“** Vieme my sami, čieho sme ducha, keď nás premáha hnev? Keď slovami ubližujeme, a tak niekedy síce nevedomky, no trvale zanechávame rany na duši iných?

Nechajme sa i my sami napomenúť slovami Pána Ježiša. A skúmajme, čieho sme ducha. Či v našich slovách, v našich činoch a postojoch vidno Ducha Božieho. Ducha lásky, pokory, trpezlivosti, ochoty a miernosti. Prosme o milosť, múdrosť a silu, aby sme dokázali vyznať, že patríme Pánovi Ježišovi. Nie len našimi slovami, ale hlavne našimi reakciami. Aby na nás bolo vidno, že Ježiša Krista, **Toho Ukrižovaného, nasledujeme nie len, keď je život radostnejší, ale aj v nepríjemných a vypätých životných situáciách. Bud' me ako On.** Prinášajme pokoj tam, kde je zrada. Prichádzajme s láskou tam, kde je nenávisť. Neodmietajme nikoho, hoci my sami budeme odmietnutí.

Pán Ježiš Kristus podstupuje cestu, po ktorej ako Mesiáš musí kráčať. Podstupuje cestu na smrť, ktorou sme mali kráčať my, vydáva sám seba namiesto nás. Z milosti nám ponúka nový začiatok, záchranu a pomoc na našej životnej ceste. Aj napriek nášmu odmietaniu je tu pre nás, s novou perspektívou, vyhliadkou večného života. Milí priatelia, nechajme sa meniť a viesť Pánom Ježišom. **Kráčajme po našej ceste životom pod Kristovým vedením! Amen.**

1. Služby Božie:

O týždeň v nedeľu SB na všetkých miestach.

Ofera dnes aj o týždeň pre cirkevný zbor.

Pôstne večierne budú v stredu – Čakanovce a Boliarov o 17.00, Bačkovík a Rankovce o 18.00.

2. Besiedka: Boliarov - v piatok o 17.00, Rankovce - v nedeľu o 9.30 h.

3. Mládež s dorastom – v sobotu o 18.00 na fare

4. konfirmačná príprava v sobotu o 17.00 hod.

5. Spevokol – v stredu o 19.00.

Seniori – pozvánka na pôstne stretnutie v Herľanoch 30.3. o 15.00. Treba sa však prihlásiť u nás – do stredy 26.3.

6. Pozvánka na konferencie - Konf. žien – v Žiline 24.5. – téma: Rozkvitni – cena: do 31.3. 15,- neskôr prihlásení 20,- € a 25 €... Prihlásiť sa treba na nete.

7. Brigáda na farskej záhrade – s palivovým drevom aj vyhrabávaním záhrady – v sobotu 29.3. o 8.30. Srdečne pozývame, potrebujeme vašu pomoc.